

RUIS

An abstract black ink drawing on a white background. It depicts a face with long, flowing, and somewhat chaotic hair. The hair is represented by numerous long, thin, curved black lines that cascade down the sides and front of the face. The face itself is suggested by a few simple, dark, curved lines for the eyes and a small, dark, curved line for the mouth. The overall style is expressive and gestural, reminiscent of a charcoal or ink sketch.

JANUARI 2011 - 65

MAANDELIJKS MINIMAGAZINE ROND NIEUWE MUZIEK
EEN GRATIS UITGAVE VAN KRAAK VZW
WWW.KRAAK.NET | WWW.RUISMAGAZINE.NET

mixed with screams.

COLOFON

AGENDA

Ruis verschijnt maandelijks, behalve in juli en augustus.

Ruis is een gratis uitgave van KRAAK vzw

OFFICE
KRAAK vzw
c/o Ruis
Koning Boudewijnstraat 50
9000 Gent
Belgium
T/F : +32 486 200 101
www.kraak.net | www.ruismagazine.net
ruis@kraak.net

REDACTIE
HOOFDREDACTIE Piet Ruis
EINDREDACTIE Sara Geens, Elisabeth Cornille,
Oryza Parmentier
REDACTIE Joeri Bruyninckx, Hendrik Dacquin,
Tommy Denys, Davy De Decker, Bert Dhondt,
Dave Driesmans, Bart Gielis, Gerard Herman,
Bert Huyghe, John Humblet, Niels Latomme,
Sven Schlijper, Hans van der Linden, Mik Prims,
Pim van der Graaf
ILLUSTRATIES Wouter Vanhaelemeesch
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Piet Ruis
VORMGEVING Piet Ruis

GASTILLUSTRATOREN
cover: Yannick Val Gestó
Felicia Atkinson
Yannick Val Gestó

ABONNEMENTEN
Een abonnement kost 15 euro in België en 20 euro in Nederland. Een steunabonnement is 25 euro. Dit kan verkregen worden door het bedrag over te schrijven op rekeningnummer 737-0200369-10 met mededeling "Ruis abo" samen met je adres en het gewenste startnummer.

DISTRIBUTIE
Een actuele lijst van distributiepunten is te vinden op www.kraak.net

DRUK
Ruis wordt gedrukt op gerecycleerd papier en met milieuvriendelijke inkt.

STEUN
Met steun van de talloze vrijwilligers, adverteerders en de Vlaamse Gemeenschap

07/01 B50 Gent
KRAAK: Es (fin), Ed Nolbed (be), Wio (be)

11/01 Logos Gent
Kalès Guitar Quartet (be)

14/01 kc BELGIE Hasselt
K-X-P (fin)

15/01 Nova Brussel
Günter "Baby" Sommer/Oliver Schwerdt/
Friedrich Kettlitz (de)

15/01 Tivoli Utrecht
K-X-P (fin)

15/01 The Red Barn Maldegem
Mauro Pawlowski (be)

17/01 Magasin 4 Brussel
K-X-P (fin), In Zaire (it)

20/01 Recyclart Brussel
BJ Nilsen (se)

20/01 Morc hq Gent
Sharron Kraus (uk), Floris Vanhoof (be)

21/01 Occii Amsterdam
Cactus Truck (nl), Terrie Ex & Gerri Jäger (nl),
Loup (nl)

21/01 Kinky Star Gent
KRAAK: The Feeling of Love (fr)

26/01 Magasin 4 Brussel
Child Abuse (usa), Gay Beast (usa)

27/01 Occii Amsterdam
Child Abuse (usa), Gay Beast (usa)

30/01 Van Abbemuseum Eindhoven
Oliver & Heggen (nl) Erik Bosgraaf (nl)

Günter Sommer @ Nova

18/01 Extrapool Nijmegen
Arnaud Riviere (fr), Antoine Chessex (ch), OO
is an Instrument (uk)

19/01 Bozar Brussel
James Ferraro (usa)

03/02 Vooruit Gent
The Vaselines (uk)

03/02 Paradox Tilburg
Ignatz (be), Shackleton (uk), Cam Deas (uk)

WOORD VOORAF

Stief Marreyt

2010. Het was een historisch slecht jaar voor de Belgische politiek, een wat vervelend jaar voor de kassa's van de kleinere culturele spelers en ronduit een klotenjaar voor mijn psyche. Kortom, genoeg om het nieuwe jaar weer met gebogen hoofd en hangende schouders in te zetten. Een jaar dicht bij de verdoemenis, een gedachte dicht bij de verlossing van onze gekwelde hoofden en bittere tranen. Na zeven mislukte voorspellingen van de apocalyps heb ik deze week mijn ledenkaart van de Jehova's getuigen eindelijk ingeruild en alles ingezet op het visionaire van de Maya's. Maar voor het zover is wil ik mijn misplaatste ongenoegens en cynische opmerkingen heel even aan de kant schuiven voor een positief verhaal. U heeft het misschien zelf gemerkt, maar 2010 was het jaar van de Belgische muziek. Met een magere internationale output, zowel qua releases als qua concerten, mag de concurrentie dan wel niet al te zwaar geweest zijn, de onderstroom in België leeft en heeft afgelopen jaar voor enkele opmerkelijke momenten en albums gezorgd.

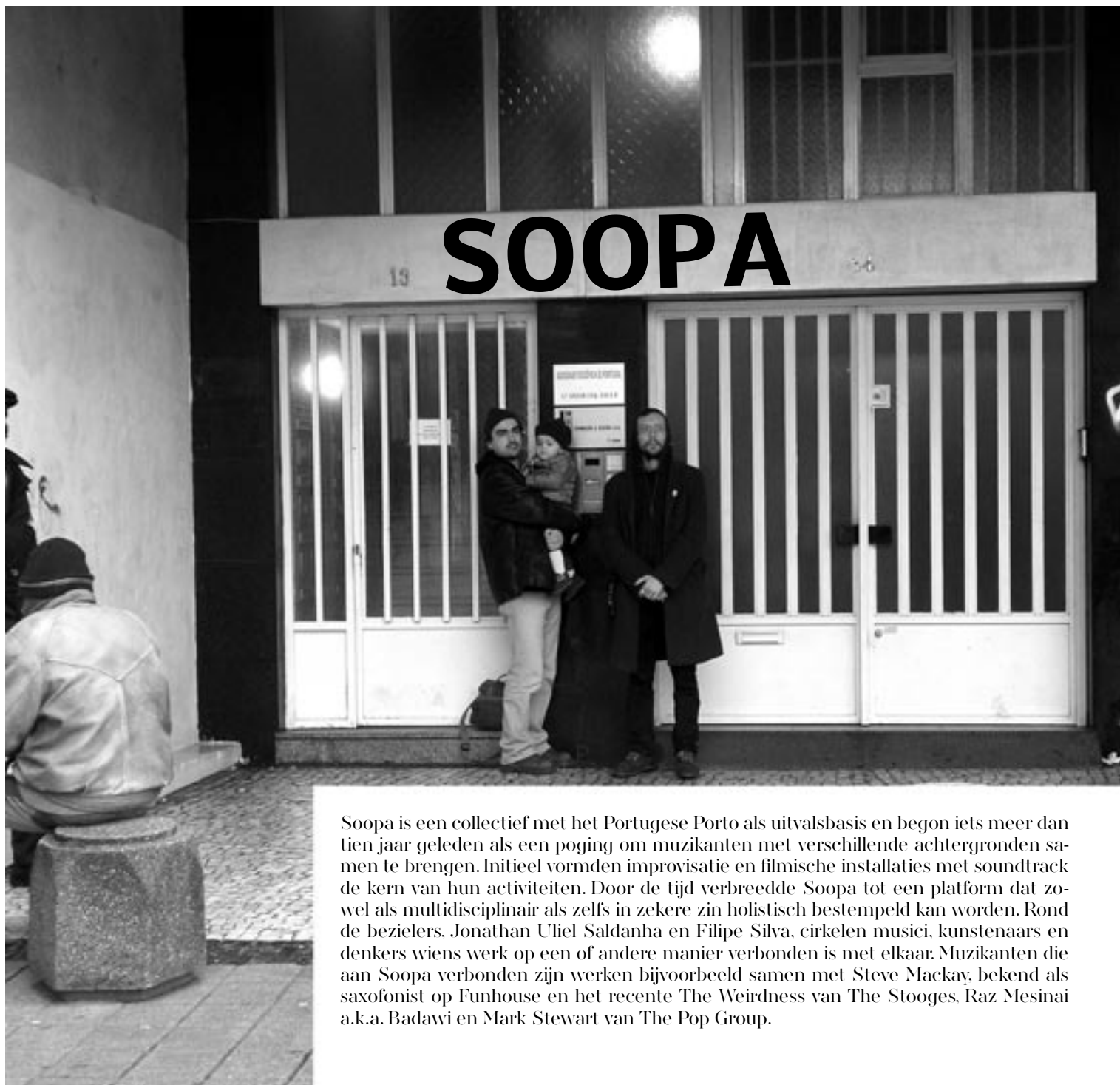
Op pagina's 14 en 15 van dit nummer vindt u de lijstjes van de RUISmedewerkers, in het gewone leven een amalgaam van elitaire dronkaards en muzikale betweters, die hun lijstjes nauwkeurig bijhouden om in januari de culturele goegemeente te kunnen choqueren met hun extravagante keuzes, hun aanschaf van uiterst gelimiteerde Oezbeekse

elektroakoestische lathe cuts of juist de jongste Kanye West, want ruimdenkend zijn ze wel (en in alle eerlijkheid, die plaat is best goed te pruimen). Toch, niets van dattum in de RUISeindejaarslijstjes van 2010. Wat opvalt is, naast het povere aandeel van nieuwe internationale ontdekkingen, toch vooral de aanwezigheid van de in korte tijd opgebouwde livereputatie van The Beautiful Band (de supergroep rond Bram Devens (Ignatz), Paul Labreque (Sunburned), Laurent Cartuyvels (R.O.T.), Laurent Gerard (él-g) en Patrick Calvelo (Monokiri) en de debuutelpée plus verrassende concerten van Floris Vanhoof. Speelden nog zielige Amerikaanse bandjes naar huis het afgelopen jaar: Orphan Fairytale, Mauro Pawlowski, The Urfp Lanze, Sheldon Siegel, Dolphins Into The Future, Timo Van Luijk, Innercity, Wio, Alkerdeel, Eric Thielemans ...

Op KRAAK verscheen zopas een nieuw album van Ignatz waarop het beste van zijn cassetteoutput werd verzameld. De cover, van de meesterlijke hand van Olivier Schrauwen, toont België als een buitenproportioneel stuk land op de hertekende kaart van Europa: Een mooi Belgicistisch statement, niet enkel vertaald in de ontspoorde schoonheid op het vinyl, maar in de gehele artistieke output van een van Europa's meest boeiende scenes op het gebied van tegendraadse popmuziek. Nu nog de politiek meekrijgen en 2011 wordt het jaar van de extase! Bij het randje Joke, bij het randje!

"De relatie tussen alle verschillende elementen in werk, perceptie en leven"

Soopa is een collectief met het Portugese Porto als uitvalsbasis en begon iets meer dan tien jaar geleden als een poging om muzikanten met verschillende achtergronden samen te brengen. Initieel vormden improvisatie en filmische installaties met soundtrack de kern van hun activiteiten. Door de tijd verbreedde Soopa tot een platform dat zowel als multidisciplinair als zelfs in zekere zin holistisch bestempeld kan worden. Rond de bezielers, Jonathan Uliel Saldanha en Filipe Silva, cirkelen musici, kunstenaars en denkers wiens werk op een of andere manier verbonden is met elkaar. Muzikanten die aan Soopa verbonden zijn werken bijvoorbeeld samen met Steve Mackay, bekend als saxofonist op Funhouse en het recente The Weirdness van The Stooges, Raz Mesinai a.k.a. Badawi en Mark Stewart van The Pop Group.

Tekst: Hans van der Linden, Foto: Kalina Samardjieva
www.soopa.org

Ook al hebben ze een totaal verschillende muzikale achtergrond, Jonathan en Felipe zagen al snel in dat de verschillen tussen hen slechts van secundair belang waren. Beiden zijn gefascineerd door de invloed van geluid op materie en psyche, extreme muzikale vormen in heden en verleden, de dialectiek tussen het zichtbare en het occulte of tussen de mentale en fysieke ruimte en rituele praktijken en hoe die zich in de samenleving manifesteren.

"Onze individuele benaderingen en methodieken kunnen verschillen, maar in ons werk sluimert één centrale gedachte. We behoren beiden tot een traditie die zich uitstrekt over tijd en plaats, en die herindeling van perceptie en realiteit onderzoekt."

Kleinschalig + geïsoleerd = uniek

Geografisch bevindt Portugal zich in de Europese periferie en zelfs binnen Portugal is Porto tamelijk geïsoleerd. Het leeuwendeel van het culturaanbod en het publiek dat dit met zich meebrengt, bevindt zich immers in Lissabon. Soopa bewijst echter dat isolement ook een positieve kant kan hebben. Het collectief combineert het collaboratieve en internationale karakter van hun activiteiten met de isolatie van Porto, en creëert op deze manier een heel eigen identiteit.

Porto is een kleine stad. De binnenstad telt 220.000 inwoners. De lokale experimentele muziekscene is levendig en divers. Door de kleinschaligheid van Porto is er geen plaats voor vele kleine scenes, maar zijn de individuen verplicht om met elkaar samen te werken. Op die manier komen improvisatie, death – en thrashmetal, hiphop, psychedelische rock, elektronica en klassieke Indiase muziek samen. Binnen deze artistieke scene werken muzikanten ook regelmatig samen met illustratoren, filmmakers, theatermakers en filosofen. Er zijn geen esthetische scheidingen en onbeperkte samenwerking vormt de rode draad.

Soopa past perfect in deze context. Het collectief speelde de laatste tien jaar immers een actieve rol in deze experimentele scene door muziek uit te brengen, evenementen te organiseren en mensen uit verschillende stilistische uithoeken samen te brengen. Anderzijds is Soopa als platenlabel steeds wars geweest van hokjesdenken en werden er nooit muzikanten uitgesloten omwille van esthetische redenen.

Visionair doch pragmatisch

Jonathan en Felipe zweren bij de idee dat de werkelijkheid niet alleen passief wordt waargenomen, maar ook actief kan worden gecreëerd. Belangrijke invloeden hierbij zijn de werken van visionaire meesters als Hildegard von Bingen, William S. Burroughs, Sun Ra, Jorge Luis Borges, JG Ballard en Rammellzee. Elk van hen ontwierp een eigen persoonlijke kosmische wereld.

Op praktisch niveau wordt het duo geïnspireerd door de activiteiten van de centrale spelers uit de Portugese experimentele scène: muzikanten als Carlos Zingaro en Rafael Toral, schrijvers als Rui Eduardo Paes, structuren zoals het Co-LABmuzikfestival dat een decennium geleden de

muzikale improvisatiescène te Porto in contact bracht met lokale muzikanten, en Materia Prima, een platenzaak en concertpromotor die Soopa onophoudelijk steunt.

Deze voorbeelden versterken de reeds aanwezige drang naar een doe-het-zelfaanpak", naar het creëren van eenvoudige, haalbare structuren om zonder continue externe ondersteuning te kunnen bestaan.

De kosmologie van Soopa

Soopa is zowel platenmaatschappij als uitgeverij, met als output muziek, tekeningen, poëzie, schilderkunst, theater, visuals en publicaties. De grondleggers zijn altijd al instinctief aangetrokken geweest tot muziek die niet tot muziek beperkt bleef, maar geluid gebruikte om de werkelijkheid te manipuleren. "We zijn allebei overweldigd door de fysieke en psychologische impact van geluid, dus muziek maken en uitbrengen is een natuurlijke activiteit voor ons. Maar de manipulatie van de werkelijkheid wordt eveneens nagestreefd door andere middelen, zoals literatuur, installaties en performances." Momenteel werken Jonathan en Felipe aan een literair en visueel essay over de kosmologie van Soopa.

Het merendeel van de met Soopa verbonden projecten overstijgt het louter muzikale omdat er aan de optredens een rituele, theatrale of intermediale dimensie wordt toegevoegd. Zo deelde Mécanosphère in 2009 het podium met filmmaker Kenneth Anger en bracht Beast Box met het recente "Jungle Machine" geluid, gesproken woord, cut-ups en visuals samen in een evocatie van JG Ballards roman "Crystal World".

Recente releases als "The World as a Floating Egg" van Jonathan Uliel Saldanha, "Hexacosioihexacontahexafobia" van Besta Bode en "Legba/Houmford" van HHY & The Macumbas tonen de verscheidenheid in muzikale creaties, waarbij dadaïsme versmolten wordt met black metal, vreemdsoortige elektronica en wat ze zelf als "hybrid of voodoo-induced percussion and sci-fi dub" omschrijven.

Door deze verscheidenheid bestaat de rode draad van Soopa uit het verkennen van instantcompositionstrategieën, de symbolische implicaties van gecodeerde muziekstijlen als rock en jazz, extreme vormen van geluid, de herconfiguratie van traditionele muziek, collagetechnieken, geluid als zintuiglijke aanval en psychedelische interpretaties van populaire muziek. Deze concepten, in tegenstelling tot een lijst van muziekstijlen, motiveren om bepaalde platen uit te brengen. De andere parameter is dat Jonathan of Felipe zelf op de albums die ze uitbrengen meespeelt of dat ze het werk zijn van gelijkgestemde zielen waar ze zich verwant mee voelen.

Het concept van het 'derde ritme', dat met de Zuid-Amerikaanse syncretische religie van Santería gerelateerd wordt, heeft een beslissende stempel gedrukt op Soopa's visie. "Cereemoniële percussie bestaat uit twee verschillende ritmes die door elke hand gespeeld worden. Het echte ritme is echter datgene dat gebaseerd is op de relatie die tussen beide ontstaat. Soopa is de relatie tussen alle verschillende elementen in werk, perceptie en leven."

Felicia Atkinson

VERGETEN PLAAT

Tekst: Tommy De Nys

John Van Rymenant, Michael Galasso 'Scan Lines' (Igloo, 1984)

Ik wil mijn sympathie voor de unionisten onder ons hier niet onder stoelen of banken steken. Vandaar dat er nog eens een Belgische Vergeten Plaat wordt besproken. Eigen lof eerst.

"Scan Lines, or the paradise of the artificial eye" is de soundtrack bij een dansvoorstelling van het gezelschap Plan K. Dit Brussels multidisciplinair gezelschap werd opgericht in 1973 door Frédéric – what's in a name - Flamand. Ze organiseerden exposities, dansvoorstellingen en concerten. Mensen zoals William Burroughs, Steve Macy, Joy Division en Charlemagne Palestine waren er te gast. Een andere Belgische partner kwam op de proppen om het vinyl van Scan Lines te persen. Het Igloo-label werd opgericht in 1978 en begon met de uitgave van voornamelijk elektroakoestische werken. Later zou het qua genre opschuiven naar moderne jazz. In de beginjaren werden platen uitgebracht van Godfried Willem Raes, Leo Küpper en Henri Chopin. Na deze periode brachten ze werken uit van onder andere Philip Catherine en Charles Loos.

Deze Vergeten Plaat was de tweede samenwerking van dit Belgische triumviraat. Het enige verschil met Van Rymenants debuut Memory Stop uit 1982, is dat hij voor Scan Lines werd bijgestaan door Michael Galasso. Deze onlangs overleden Amerikaan werd in de jaren negentig bekend als componist voor de soundtrack van "In the Mood for Love" van Wong Kar Wai. Hij startte zijn carrière in de jaren zeventig met het maken van muziek voor Robert Wilson en zou later in zijn loopbaan onder meer samenwerken met Karole Armitage en Lucinda Childs. Zijn eerste soloplaat 'Scenes' werd in 1983 uitgebracht door het ECM-label.

John Van Rymenant zelf werd geboren begin jaren vijftig en is een Belgische muzikant pur sang. In de beginjaren van zijn loopbaan was hij betrokken bij onze vaderlandse muziekgeschiedenis. Zo speelde hij bij de groepen Waterloo en Necronomicon en die laatste band veranderden hun naam later naar Univers Zero. We schrijven begin jaren zeventig. Een paar jaar later zou John samen met Kris Shannen een groep beginnen: Pneuma Two. Nog een decennium later zou Van Rymenant sax spelen op de platen van Geoff Leigh en Frank Wuyts.

Deze tweede lp van John Van Rymenant was dus een soundtrack bij een multimedialproject. De première van het stuk Scan Lines vond plaats in Tokio begin 1984. Pas enkele maanden later zou de plaat live worden opgenomen tijdens een optreden in New York.

John Van Rymenant speelt synthesizer, sequencer, effecten, saxofoon en tapes. Zijn saxofoontechniek is in zekere zin vrij ongewoon te noemen, toch zeker voor die tijd. Hij maakte gebruik van een contactmicrofoon in zijn instrument, die het geluid elektronisch manipuleerde. Je kan het een beetje vergelijken met de techniek van Jon Hassell. Michael Galasso speelt elektrische viool met een paar vooraf opgenomen stukken, aangevuld met enkele effecten. De plaat, en ik vermoed ook het stuk, bestaat uit vier aparte delen. Nummers kregen geen titels, de makers hielden het bij "parts".

De plaat start met een minimalistisch en ritmisch pizzicato-nummer. Daarboven weeft de violist trage, romantische guirlandennoten. Een koude romantische sfeer overheerst en als ik een referentie moet maken naar een andere groep, dan denk ik meteen aan The Penguin Café Orchestra. Een trage elektronische drumsequentie begint mee te spelen, gaat dan langzaam aan overheersen en wordt nog enkel bijgestaan door ijle klanken. Een progressieve dialoog tussen viool en saxofoon zwelt aan en alles eindigt op eenzelfde vriendelijke toon. Onmiddellijk daarna wordt het tweede stuk aangesneden met een gekke drukte van elektronische geluiden, ritmes en marcherende melodieën die doen denken aan Art Zoyd. Het is het meest dansgeoriënteerde nummer.

Eenmaal de plaat wordt omgedraaid, bladeren we enkele eeuwen terug. Een variatie van JS Bachs "Partita voor soloviool" wordt nauwgezet omgesmolten naar iets dat klinkt als een Amerikaans minimalistisch stuk. Lange tijd neemt de melodie je mee tot er een lage frequentie invalt, die gespeeld wordt op keyboard. Samen met een diepklinkende sax vormt dit geheel een trieste droon die enkel wordt opgevrolijkt door violen die in de verte enkele arpeggio's spelen.

Het slotstuk start met een zeer breekbaar geluid dat ergens tussen ritme en melodie zweeft, dankzij viool en synthesizer, een sequencer en geluidseffecten. Het nummer krijgt een plotse wending wanneer een drumpatroon invalt dat doet denken aan het ritme van een treinlocomotief. Het is het einde van deze Vergeten Plaat en misschien het begin van een winters 'Igloomoment' voor jou.

HORRORCORE

Stefan Hopmans

ik terroriseer je oor horror doorboor je trommelvlies met beats
flow sterk rijm scherp splijt schedels scheden klief mijn fans
hun tong glijdt naar beneden langs mijn pas geslepen zwaard
praat niet met volle mond je mond vol bloed vol sperma zaad
praat niet terwijl ik spreek mij wreek snijd met demonen strijd
jij zwijgt jouw rust wijdt mijn aanwezigheid mijn stem is macht
ik straf je met mijn woord ik moord verkracht dring tot je door
jij bent een lijk lijkt niet te leven een zombie dient geslacht
dus hak geslacht eraf ontmand ontmanteling je walmt en stinkt
ontbindt vergaat verrot er komen maden uit je ogen kassen
plasseks met een dode hond ik schijt ik kots jij likt het op
weerwolf kop mijn geweercolf snot rock door tot je ontploft

Yannick Val Gesto

TOP 5

1. SACRET MUSIC box (Harmonia Mundi)

Bought this colossal 29cd box years ago and still it surprises and entertains me. Sacred music from the Middle ages to the 20th century. I burn some candles and incense while listening. Raw Chocolate. Time stops. Suddenly you are in monastery 1000 years ago, but you don't have to worry about black death or Matthew Hopkins coming after you. Long live the witches and white magic!

2. BASTIAN WEGNER: Elmsfeur (Sähkö)

New Sähkö Records. This has a cold cinematic, synth and ambient vibe. I heard this kind before, but somehow there is something really deep and mysterious in this record. Only record ever for which I think the silence between songs was too short. Great mood also for this dark season.

3. DICK HYMAN: The Age Of Electronicus (Command)

I just love these old Moog records. Wendy Carlos her "Clockwork Orange" is the flagship and then its the Dick Hyman records. The sound is amazing: Modular Moog synth, spring reverb, early stereo experiments, dark drums. "Kolumbo" is just so genius. Free flow of Moog improvisation and feedback delay rhythm drone. Why was this record made? Easy listening it's not.

4. 13TH FLOOR ELEVATORS: Easter Everywhere (International Artists)

Been listening to this for years. I was walking in the snow last week and listened to "Slip Inside This House". Hard to explain, but I felt like this song has the meaning of life in the lyrics, if you can unriddle them. Its eight minutes and feels too short. I also like modern music though! Five records list is just too few. This stuff has been moving me recently.

5. GALLON DRUNK: Live and All Early Stuff

I saw them in Berlin a few years ago. I was really worried their live show would be horrible. But it was AMAZING! Thank god! Also James Johnston has been my ultimate rock idol. I met him and he was nice person. Also found out that they covered "Ruby" of Silver Apples. This was a great epiphany to me. Not really sure what this all means, but I'm sure there is some huge discovery here. Kraftwerk went to a Stooges concert in the 70's. Also interesting. What does this mean?

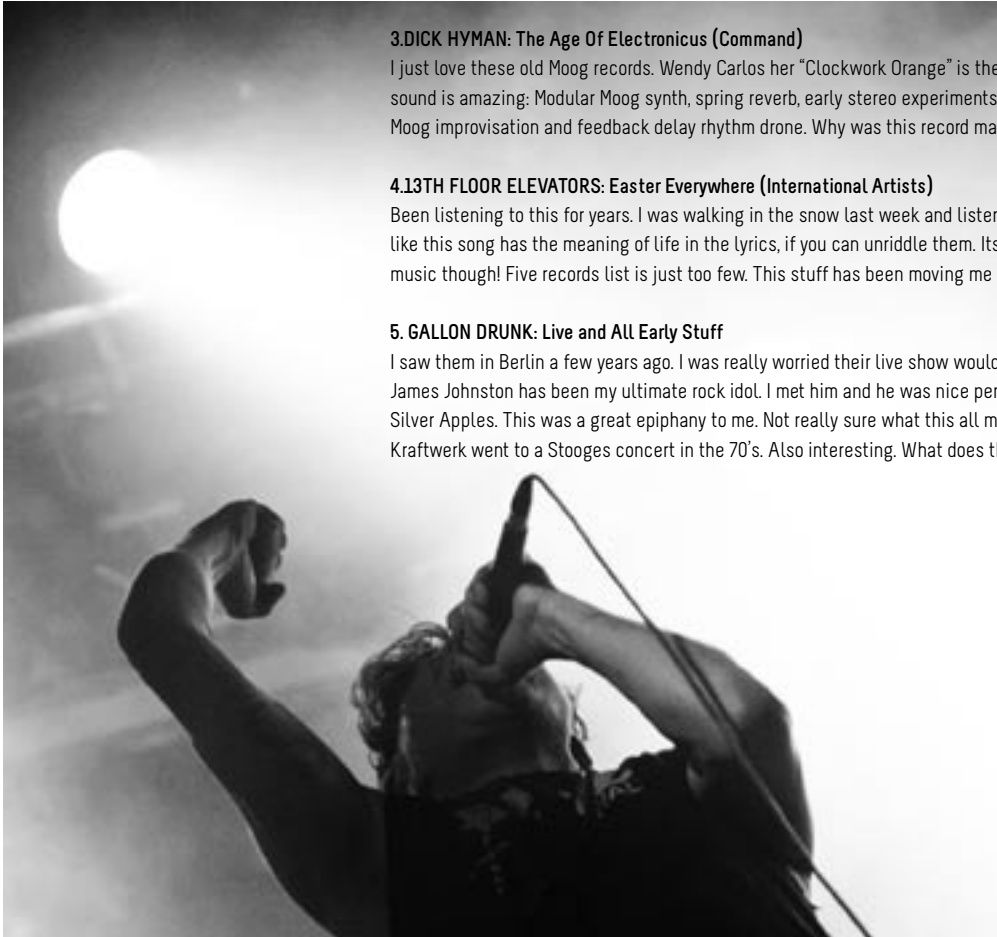

Foto: Sakari Karipuro

Timo Kaukolampi is de voorman van **K-X-P**, een Fins trio dat met bas, drum, synths en vocals dansvloergerichte motorische muziek maakt met elementen van donkere disco, moderne kraut, groovepunk en popmuziek. De groep debuteerde vorige zomer met een titelloos album op het Smalltown Supersound-label. Op 14 januari spelen ze in kc BELGIE in Hasselt, de zeventiende in het Brusselse Magasin 4. De Nederlanders kunnen de band op 13 januari gaan bekijken op Eurosonic of de vijftiende in de Tivoli in Utrecht.

jasper stadhouders

Jasper Stadhouders (1989) is actief als gitarist binnen verschillende Nederlandse improvisatiecombo's zoals .man, The Family Tapes, Maw Sit Sit en Cactus Truck. Met dat laatste concerteert hij op 21 januari in het Amsterdamse Occii.

<http://jasperstadhouders.wordpress.com/>

- Je speelt nog in heel wat andere bands, zoals Missing Dog Head en .man. Hoe beslis je wat je waar kanaliseert?

Het is heel erg fijn om in zoveel verschillende groepen te spelen. Ik kan in elke groep een ander deel van mijn muzikale 'ik' kwijt. Alle bands waarin ik speel zijn collectieven. Er is nooit een bandleider, dus iedereen heeft evenveel inbreng in de muziek. Het is te gek om een intense periode te hebben met een band en het dan een tijdje rustig aan te doen, om er vervolgens weer voor te gaan. Daardoor blijft het fris. Hoewel het ook heel tof zou zijn om echt dat 'bandgevoel' weer te hebben: elke week repeteren, elke maand optredens ... maar logistiek werkt dat gewoon niet. Iedereen is druk met van alles en nog wat.

- In Cactus Truck ontwaarde ik zowel een Bennink- als een Aylercomplex, maar van de gitaar was ik nog niet zeker. Waar haal je je invloeden?

Overall vandaan. Voor Cactus Truck was het idee om zo energiek, hard en intens mogelijk te spelen: lichamelijke en geestelijke overgave aan de muziek, de klank en je instrument. Dat bleek een heel moeilijke opdracht te zijn, een heel grote uitdaging om in dat kleine geluidsspectrum interessante muziek te maken. Maar over invloeden gesproken. Bands en muzikanten die een grote invloed hebben op Cactus Truck en op mijzelf zijn namen als The Ex, Albert Ayler, Ground Zero, The Thing, Offonoff, Charles Gayle, The Velvet Underground, Pharoah Sanders, Ab Baars, Wilbert Dee Joode, Peter Brötzmann, The Ames Room, Can, Faust, Deerhoof, György Ligeti, Olivier Messiaen, Pierre Boulez, John Fahey, Muddy Waters, Rev. Gary Davis, Tatsuya Nakatani, Fred Frith, Keith Rowe, Otomo Yoshihide, Hella ... ja en ook wel Han Bennink. Uiteraard is de lijst oneindig. De meeste namen hierboven zijn ook artiesten waar ik vooral de laatste tijd veel naar geluisterd heb.

- Jullie heetten kort geleden nog the Brilliant Conversationalists. Studeren jullie retorica in jullie vrije tijd?

The Brilliant Conversationalists. Ja. Ik weet niet meer hoe we daar op zijn gekomen. Daarvoor heetten we Brand New Vagina. Er zijn verschillende namen gepasseerd. We dachten dat Brand New Vagina misschien iets té was. We willen niet dat de bandnaam een te grote stempel op ons drukt dus toen gingen we over op The Brilliant Conversationalists. Les Intéressants was ook nog een optie. Nu is het uiteindelijk Cactus Truck geworden, naar een suggestie van kunstenaar Phil Wood. Hoewel we op sommige gigs nog wel Brand New Vagina heten.

- Cactus Truck is een stuk poëtischer. Houden jullie dagboeken bij?

Geen dagboeken voor ons. Een goeie bandnaam is zo moeilijk te vinden ... En toch wel belangrijk. Maar de muziek komt natuurlijk eerst. Ik ben wel blij met Cactus Truck. Het zegt eigenlijk niks. Dus de muziek kan klinken hoe zij wil. Hopelijk blijft die naam hangen. Hij bekt wel lekker volgens mij. En toevallig is onze saxofonist, John Dikeman, opgegroeid tussen cactussen en vrachtwagens. haha.

- Je hebt een klassieke achtergrond als gitarist. Hoe ging de shift van het traditionele naar het experimentele veld? was er een directe aanleiding?

Een directe aanleiding was er niet ... Ik begon met klassiek. Daarna ben ik kort overgestapt naar rock en blues, dan naar jazz en van daaruit steeds meer naar het experimentele toe. Ik denk dat het allemaal is begonnen met improviseren, dus eigenlijk al vanaf de tijd dat ik met rock en blues begon. Toen ik naar Amsterdam verhuisde, kwam ik een stel muzikanten tegen die vrije geïmproviseerde muziek maakten, en ik voelde me wel verwant met hun muziek en hun denkwijzen daarover. Vanaf toen ging het gestaag verder en speelde ik vrijwel alleen nog maar geïmproviseerde experimentele muziek. Het is een samenkost van omstandigheden, van de mensen die je ontmoet, verhuizen naar een nieuwe stad, muziek die je hoort, concerten die je bezoekt enz. enz.

- Op je negende speelde je al vlotjes Purple Haze voor de nationale televisie. Het lijkt me een logisch gevolg dat je daardoor tien jaar later hebt in traditionele gitaarstukken.

Inderdaad. Ik was het traditionele gitaarspel na een tijdje helemaal beu. Toen begon ik het instrument anders te bespelen bijvoorbeeld door het te bewerken met objecten. Bestek uit de keuken, drumstokken, sleutelringen, muntgeld, kleine en grote metalen, plasticen en houten objecten. Ik probeerde echt alles uit wat in mijn handen terecht kwam. Ook ben ik door de effectpedalenfase gegaan. Dat vind ik nu niet zo heel interessant meer. Ik wil nu alles snel kunnen controleren met m'n handen. "Hands-on-approach" zou je het kunnen noemen. Maar de fase dat ik het traditionele gitaarspel beu was, is inmiddels ook weer voorbij. Ik combineer het nu met m'n geprepereerde spel en dat voelt goed. Ik ben weer helemaal fan van het instrument. Er kan zoooooooveel mee. De laatste tijd zijn vooral freejazzsaxofonisten van grote invloed op mijn spel. Wat ze allemaal met klank kunnen ... Het is natuurlijk een compleet ander instrument dus het nabootsen van een saxofoongeluid probeer ik niet. Ik probeer misschien meer op dezelfde manier te denken ... Moeilijk uit te leggen.

- Voor je leeftijd heb je al met heel wat mooie namen samengespeeld. Zijn er al samenwerkingen geweest die er voor jou uitsprongen? Artiesten waar je het best mee connecte?

Ja. Elke kans die ik kreeg om met gevestigde muzikanten te spelen was echt super leerzaam. Ik kijk ook vaak naar dat soort mensen op. Ze hebben altijd veel meer ervaring en weten hoe je altijd kwaliteit kan leveren. Het brengt je echt een paar niveaus omhoog. Artiesten waar het echt heel goed mee liep zijn Jim Black, Trevor Dunn, Andrew d'Angelo, Wilbert de Joode, Teun Verbruggen en Audrey Chen. Met sommige van die muzikanten heb ik vaker samengewerkt. Met anderen maar een of twee keer. Ik denk dat ik toch het meest connect met de muzikanten waarmee ik het meeste speel. Onno Govaert (drums) ken ik al een jaar of tien en we spelen samen sinds we elkaar voor het eerst ontmoetten (dat was in een repetitiestudio). Dat verklaart misschien ook waarom ik in zo veel verschillende groepen met

hem speel. Met John Dikeman (sax) speel ik ook ontzettend veel sinds anderhalf jaar. We delen eenzelfde muzieksmaak op veel verschillende vlakken. Ook met Gerri Jäger (drums) speel ik ontzettend graag. Met Teun Verbruggen (drums) heb ik ook een hele sterke connectie. We hadden twee weken terug weer samengespeeld na een jaar stilte, en we hadden exact dezelfde klik als al die keren daarvoor. Ook met Luca Marini (drums) heb ik een supergoede muzikale band. Hij is een van de eerste mensen waar ik veel mee speelde toen ik naar Amsterdam kwam. Helaas woont hij nu overal en nergens en dus spelen we niet veel meer samen. Nu ik het zo bedenk zijn het vooral drummers waar ik een goede connectie mee heb.

- Je oudere broer is ook gitarist. Hoe verloopt zo'n relatie? Spelen jullie Guitar Hero tegen elkaar op familiefeesten? Wisselen jullie trucjes uit etc.?

Sinds een paar jaar al is onze muziek zo ontzettend verschillend van elkaar dat we elkaar niet zo vaak meer tegenkomen in de muziekscene, ook al spelen we met een paar dezelfde mensen. We supporten en waarderen elkaar in wat we doen. Maar we zijn geen fan van elkaar. Onze muzikale smaak loopt zeer ver uiteen.

- Wat staat er op het programma voor 2011. Ga je eindelijk stoppen met roken?

2011? Ik rook niet, dus misschien moet ik dan maar eens beginnen. Haha. Er staat nog niet veel definitiefs op de agenda, maar er zijn wel een hoop dingen die we willen doen. We willen flink veel gaan spelen met Cactus Truck. Met Missing Dog Head gaan we twee tours doen (februari in Frankrijk, april in Italië). Met de groep hdden (www.eirikurorri.com/hdden) willen we ook meer gaan spelen. Met Maw Sit Sit gaan we in januari op het ini-Artfestival in Saarbrücken spelen. Ook wil ik alle ad hoc improvconcerten blijven doen. Dat is echt een van de leukste dingen eigenlijk. Supertof om met zo veel verschillende mensen te kunnen spelen op een podium. Amsterdam is daar een goede stad voor. Een van de plannen is om een duoset te spelen met Andy Moor (The Ex), een van m'n favoriete gitaristen. Ook ga ik met Ab Baars en Wilbert de Joode spelen, hopelijk steeds vaker. Op het Cactus Truck-optreden in de OCCii gaat hopelijk Terrie Ex (The Ex) meespelen. Ook een van m'n favoriete gitaristen. Ik speel de laatste tijd ook veel duo met Gerri Jäger (Knalpot). Daarmee komen waarschijnlijk ook concerten en opnames. The Family Tapes gaat hopelijk ook weer starten, een gitaarkwintet met Alfredo Genovesi, Mark Morse, Jeroen Kimman (Brown vs Brown) en Raphael Vanoli (Knalpot). Een nieuw idee is om een project te doen met bassist Massimo Pupillo (zu), drummer Paal Nilssen-Love (The Thing, Offonoff, Atomic, Brötzmann Chicago Tentet) en dezelfde John Dikeman. Ik hoop heel hard dat het gaat lukken qua organisatie en ook qua fonds want Massimo en Paal zijn een soort van "supersterren", gigadruk, en met een waanzinnige reputatie ... Het belangrijkste voor me is om zoveel mogelijk te blijven spelen. Daar gaat het echt om. Ik ben heel blij met wat ik nu heb en doe en dat moet zo doorgaan. zo veel als het kan!

- Veel succes en verlies je vriendinnetje niet uit het oog!

STATUSUPDATE UIT HIPHOPLAND

Paniekzaaier (aka Lil Panini) is de incarnatie van de Belgische hiphoplevensstijl aan de rand. Elke woensdag is hij te horen als radiohost van Schering & Inslag op het Antwerpse Radio Centraal, van middernacht tot de vroege ochtend. Samen met Australiër Vomit Clown vormt hij het acidrapduo Sweet Team. Voor RUIS overloopt hij de interessantste ontwikkelingen in het hedendaagse hiphopveld.

Paniekzaaier

Nu de term 'swag' zijn weg naar de gemiddelde Vlaamse huiskamer heeft gevonden, wordt het met de minuut minder evident om uit de grote hiphopoceanen de parels te vissen. Een hongerige generatie wolven dropt tegenwoordig bangers, freestyles én onlinetracks aan de lopende band. Wie de vinger niet aan de pols houdt, wankelt al snel in een stofwolk van verwarring. De dagen van Timberlandboots, Helly Hansenzeilkleding en spraakwater zijn verdwenen en hebben plaats geruimd voor een complexe wereld van ambitie, *instant satisfaction* en *mental breakdowns*. Via netwerksites laaien de emoties soms hoog op en elke stap van het proces wordt schaamteloos de wereld ingekatapulteerd zonder *second thoughts*. Het lijkt alsof het brein rechtstreeks in contact staat met internet. Het Departement Binnenlandse Veiligheid voert de druk op illegale downloadsites op met als doel onze vrijheid systematisch lam te leggen. Noem het gerust een actie-reactieproces van lange adem.

VLAKAF VULGAIR

De recente dubstephype heeft lelijk huis gehouden in het algemeen muzieklandschap en ongetwijfeld diepe sporen nagelaten. Bastonen zijn niet richtinggevoelig maar hebben bijvoorbeeld het grimegenre nieuw leven ingeblazen met kruisbestuivingen die variatie en vernieuwing in de hand werken. Het moeten niet langer hoogbegaafde complottheorieën zijn met lyrische diepgang. Tegenwoordig kan het inhoudelijk ook vlakaf absurd en vulgair. Een van de beste

lines van het jaar kwam van Soulja Boy "My dick tastes like ribs". Volksheld Lil' B liet afgelopen jaar een negenhonderdtal freestyles los die vaak gedrenkt waren in kinderlijke naïviteit met universele, alledaagse waanzin. De YouTubehits liegen er niet om, de solocarrière van de Berkeleyrapper is een snel rijzende cake met extra toppings en opmerkelijke zijpaden. Zijn gecreëerd universum 'Based World' is een virtuele speeltuin gefundeerd op passie en rechtstreeks contact met de fanbase door eindeloze *retweets*. Het experiment wordt zelden geschuwd en zijn go-with-the-flowattitude is op zijn zachtst gezegd onvoorspelbaar. Hij richt zich tot de sociale misfitgeneratie en port hen met motiverende peptalk aan het hoofd boven water te houden. Daar zijn samenwerkingen met Andy Milonakis, Cormega en Weird Forest het perfecte bewijs van.

CLOUD RAP

In diezelfde keukens in Oakland vind je ook rapper TuneY Tune en producer Keyboard Kid die beiden geïnspireerd zijn door sciencefictionfuturisme en om de haverklap referenties droppen naar astronauten of ufo's. De beats

zijn caleidoscopische klanktapijten geprojecteerd door een wazige lens met luide snaredrums en gefilterde lazergeluiden. Ook producer Clams Casino (New Jersey), oftewel Clammy Clams, hanteert deze dromerige stijl die terecht de tag 'cloud rap' kreeg opgeplakt. Schoolvoorbeelden zijn de door Clams geproduceerde tracks *I'm God* van Lil' B en *Always Have A Choice* van Havoc (Mobb Deep) die licht geniaal ijzig realisme laten versmelten met een mystieke roes. Er wordt nu al luidkeels geroepen dat 'cloud rap' een dikke scheut gaat krijgen, mede door de excentriek dankbare bemesting van het Bay Area-collectief Green Ova rond illustere stoners als Squadda Bambino (Main Attrakionz) en Shady Blaze. Het duo Main Attrakionz dropte onlangs hun eerste track op een fysieke drager in de vorm van een These New Puritans-remix op Domino en een hypnotiserende mixtape *808s & Dark Grapes 2*. Het is een tipje van de sluier, als je tenminste hardnekkig niet verder dan de platenkast wil kijken want hiphop slaapt nooit en is *always on da grind*. Productiviteit en internetstatus zijn essentiële troeven in het spel geworden.

SCHROOT

Sinds fijne meneer Kanye West de 'G.O.O.D. Fridays' (wekelijks project met gratis exclusieve downloads naar aanloop van zijn jongste studio album, cs) boven de doopvont hield, hebben rappers er een hyperkinetische sport van gemaakt om wekelijks persoonlijk een of meer exclusieve tracks te lekken. Ze gaan zelfs een stapje verder en claimen hun eigen hoogdag van de week. Ondertussen kennen we de Wu Wednesdays, Monsta Mondays, de Murda Woensdag etc. ... een wekelijkse lofzang om te onderlijnen dat men wel degelijk hard werkt. Zowel artiesten als fans lijken zich steeds meer te concentreren op singles, losse flarden waarbij de kunst van een boeiende langspeler snel geminimaliseerd wordt. We balanceren dan ook constant op de wankel muur van de overkill. Die overdaad is het wapenschild van de moderne artiest en fungeert als een strijdbijl om niet in de wolken van vergetelheid te belanden. Het is een constante tweestrijd tussen leven in de eenentwintigste eeuw en als tweedehands artiest bij het schroot te belanden.

HORRORCORE

Het tienkoppige gezelschap Odd Future uit de suburbs van Los Angeles gooit het dan weer over een andere boeg. Hun surrealistische teksten zijn doorspekt met morbide thema's als verkrachting, haat en bijtende sociale frustratie. Geruchten doen de ronde dat de jongste telg van de Wolf Gang, Earl Sweatshirt, momenteel in een psychiatrische instelling verblijft. Anderen menen dan weer dat zijn moeder hem simpelweg huisarrest gaf. Ondanks hun vuile expliciete punchlines willen ze echter ver weg blijven van hiphops *evil twin brother*: horrorcore. Een extreme zijtak met veelal fictieve teksten over illustere zaken als seriemoordenaars, psychopaten en occultisme. Voortrekkers van het eerste uur als Brotha Lynch Hung en Esham zwaaien in het genre tot op

de dag van vandaag nog steeds de scepter en brachten het afgelopen jaar ijzersterke albums uit. Op het imperium van Psychopathic Records na blijft het, mede door de lyrische brutaliteit, uiteraard internationaal een kleine beweging, maar er zitten genoeg addertjes onder het gras om er onwel van te worden. Violent J en Shaggy 2 Dope (samen Insane Clown Posse) uit Detroit, Michigan staan al meer dan twintig jaar met clownmake-up op de planken en hun aanhang is loyaal en uiterst fanatiek. Momenteel werkt de band hun elfde studioalbum *The Mighty Death Pop* af en staat er een Europese tour op het programma. Zelfs ex-mountainbikesalesman en vergeten legende Vanilla Ice vond in de juggaloscene een nagelnieuwe fanbase.

DIRTY SOUTH

Memphis Tennessee resident Koopsta Knicca (origineel lid van Three 6 Mafia) is weer op vrije voeten en sleutelt aan zijn op stapel staande *Da Devil's Playground 2*. De 'dirty south movement' heeft altijd hardnekkig een eigen pad gevolgd los van de East/West Coast-ontwikkelingen. De vertraagde *chopped & screwed*-technieken van legende DJ Screw zijn nog steeds inspirerend voor de nieuwe generatie *slowed & chopped*-wizards als bijvoorbeeld DJ Lil' Sprite of DJ Acid Rain Puddle. Maar het schemert ook voor de ogen in Californië. Na wat geduw en getrek met Ruthless Records, dropte Hopsin onlangs zijn tweede album *Raw* op zijn eigen Funk Volume-label. In zijn nieuwste clip komt hij met gekleurde contactlenzen verrassend agressief uit de hoek, en hongerig op zoek naar *beef* vermoordt hij figuratief Drake en Lil' Wayne. Van deze *rookie* gaan we nog horen. Wie een track als *Nocturnal Rainbows* beluistert, beseft dat de man meer in zijn mars heeft dan *gore shock value*.

HUISKWEK

Ook in het eigen landje gaat het er bruisend aan toe. Het Antwerpse Eigen Makelij-collectief blijft artiesten naar voren duwen en dropte onlangs *Antwerps Testament*, het debuut van Tourist, de officiële stem van Stuivenberg. 2000WAT negeerde de Vlaamse drempelvrees met hun professioneel debuut *Koekembak* en tilde eigenhandig de scene naar een hoger niveau. Nu willen ze deze krachttoer nog eens overdoen met hun tweede album *Diamantairs*. Oost-Vlaamse native A.C. van de Beat Drunx is druk in de weer met een wazig en cryptisch zijproject Moontroop waarin de grimey Def Jux-sound moeiteloos samensmelt met sciencefictionobsessies. Mogelijk het Belgische antwoord op de 'cloud rap-beweging'? Laten we aan zulke voortrekkers een voorbeeld nemen. Hoog tijd om zelf wat aan je 'swag' te doen. Whoop whoop!

www.twitter.com/Paniekzaaier

www.basedworld.com

www.twitter.com/tuneytune

www.twitter.com/clammyclams

www.twitter.com/keyboardkid206

www.greenovads.net

www.oddfuture.tumblr.com

www.twitter.com/BrothaLynchHung

www.acidrap.com

www.insaneclownposse.com

www.hatchetgear.com

www.twitter.com/KoopstaKnicca36

www.djilspriteslowed.blogspot.com

brainpuddlez.tumblr.com

www.myfunkvolume.com

www.eigenmakelij.be

moontroop.bandcamp.com

2010 LIJSTJES

Joeri Bruyninckx

Timo Van Lwijk @ NICC, Antwerpen
Richard Youngs @ Pauluskerk, Tilburg
Kommissar Hjuler & Mama @ Zaal België, Hasselt
Bill Orcutt @ KRAAKfestival, Aalst
Gil Scott-Heron @ Koninklijk Circus, Brussel
The Hunter Gracchus - The Bolsheviks Shat In My Brain (Chocolate Monk)
The C&B - 1991 pre-Shadow Ring Recordings (Siltbreeze)
Gert-Jan Prins - Cavity (Onomatopee)
Cave Bears - Tragic Ceremony (Ozonkids)
Dick Raaijmakers - The Complete Tape Music (Basta)

Willem Claeys

Group Inerane 'Guitars From Agadez Vol. 3' (Sublime Frequencies)
Beautiful Band @ Kinky Star, Gent
De Hnitahoeve
Euro roadtrip Paasverlof
Moon Duo @ Yellowstock, Geel
The Doozer met poppentheater @ Cambridge

Hendrik Daquin

Guust 7" + Guust live
The Beautiful Band - Zaad IIIII Eeklo
Ducktails & Dolphins & Fleetwood Mac @ Slachthuisstraat, Gent
Moon Duo + SAIL + Tequila Aftermath @ Yellowstock, Geel
Sylvester Anfang II @ TAC, Eindhoven
Treme SO1
The Doozer + Patates Aux Rousses + bal de village @ P'tit-Faystival
Yosemitebear - Mountain Giant Double Rainbow 1-8-10 YouTube
Flo Anckle & Majestic Brass Band, 66th Annual Zulu Parade (1982)
Elizabeth Cotten
Mauro Antonio Pawlowski @ Anthony's
Wio @ Villa Drashhoek, Gent
Mad Men SO4EO3
Little Claw @ Slachthuisstraat, Gent
Lane Hardin - California Desert Blues
13th Floor Elevators
Adjeeff - Iek, I'm a freak (Dutch psych monster) 1967
Orphan Fairytale @ Smeraldina-Rima hq, Gent

Tommy Denys

Ducktails - Dolphins - Motorboat Agency Trip
The Beautiful Band @ Kinky Star, Gent
Sylvester Anfang II @ Grrrrnd Zero Lyon & Chapeau Rouge Praag
P'tit-Faystival @ Petit Fays + aftermath
Mauro Pawlowski @ Anthony's, Gent
Little Claw @ Slachthuisstraat, Gent
Floris Van Hoof @ Smeraldina-Rima hq, Gent
Ignatz @ Head of Steam, Newcastle
Autre Ne Veut - "Demoneyez"
U.S. Girls - "The Island Song"

Bert Dhondt

Ariel Pink & Haunted Graffiti - Before Today (4AD)
Former Ghosts - New Love (Upset! The Rhythm)
Hurts - Happiness (Sony)
Brother Raven - Diving Into The Pineapple Portal (Aguirre)
De Brassers - 1979-1982 (Onderstroom)

Zola Jesus @ Video, Gent
Moon Duo @ Yellowstock, Geel
Xeno & Oaklander @ Bunker, Brussel
Rene Hell - Porcelain Opera (Type)

Gerard Herman

Floris Vanhoof @ eender waar
Chris Corsano @ Gunther, Antwerpen
Bill Orcutt @ KRAAKfestival, Aalst
25 uur lang Cassis Cornuta @ Gunther, Antwerpen
Jan Matthé performing Shimmy Shimmy Ya @ Gunther, Antwerpen
Floris Vanhoof - time slime (Ultra Eczema)
25 jaar de gebraden zWAAN ZINGt (Ultra Eczema)
V/A - Shangaan Electro: New Wave Dance Music from South Africa

Bert Huyghe

Floris Vanhoof - Time Slime (Ultra Eczema)
Twin Shadow - Forget (Terrible Records)
Ariel Pink & Haunted Graffiti - Before Today (4AD)
Warpaint - The Fool (Rough Trade)
Gerard Herman - l'Onion Vivante (book)
The Beautiful Band @ Kinky Star, Gent
Dolphins into the Future @ Hectoliter Gallerij, Brussel
Sylvester Anfang II @ Madame Claude, Berlijn
Mauro Pawlowski @ Anthony's, Gent

V/A - Shangaan Electro: New Wave Dance Music from South Africa

John Humblet

Bowed Metal Music - Untitled (Semata Productions)
Expo 70 - Sonic Messenger/Infinite Macrocosmos (Beta-Lactam Ring Records)
Failing Lights - Untitled (Intransitive Recordings)
Flower-Corsano Duo - You'll Never Work In This Town Again (geen label)
Yannis Kyriakides - Antichamber (Unsounds)
Colin Potter & Michael Begg - Fragile Pitches/Lymphoy: A Precise Flight (Omnempathy/ICR)
Ghédalia Tazartès - Ante-Mortem (Hinterzimmer)
Vava Kitora - The Spinning Song (There)
Jana Winderen - Energy Field (Touch)
Zeitkratzer - Whitehouse Electronics (Zeitkratzer Records)
reissues:
Maurizio Bianchi - Sfag (Mirror Tapes)
Jean-Claude Eloy - Gaku-No-Michi (Hors Territoires)

Tom Hamilton - Pieces For Kohn/Formal & Informal Music (Kvist)
Horrific Child - L'étrange Monsieur Whinster (Finders Keepers)
Thomas Köner - Nunatak/Teimo/Permafrost (Type)

Niels Latomme

Richard Youngs - Beyond the Valley of Ultrahits (Jagjaguwar)
V/A - Shangaan Electro: New Wave Dance Music from South Africa (Honest Jons)
Retribution Gospel Choir @ MTC, Keulen
Madlib - Medicine Show No. 3: Beat Konducta In Africa (Stones Throw)
Alkerdeel @ Den Lochtink, Eeklo
The Swans @ AB, Brussel
Floris Vanhoof - Slime Time (Ultra Eczema) + Nozem/mutant cd-r (eigen beheer)
No Fun Acid & Oneothrix Point Never @ Witte Zaal, Gent
Innecity - Future Live (Aguirre Records)
Sun Araw - On Patrol (Not Not Fun)
Panda Bear @ De Kreun, Kortrijk
The Beautiful Band @ De Bunker, Brussel
Genre: Juke - DJ Nate / DJ Rashad / Hatas ourmotivation

Stief Marreyyt

P'tit Faystival @ Festivaltent, Petit-Fays
The Beautiful Band @ Bunker, Brussel
Huur Is Duur @ Kinky Star, Gent
Pyrolator @ Campo Santo, Gent
Sheldon Siegel @ Bunker, Brussel
Floris Vanhoof @ Smeraldina-Rima hq, Gent
Joseph Hammer & Bill Kouligas @ Smeraldina-Rima hq, Gent
No Fun Acid @ Witte Zaal, Gent
Ghédalia Tazartès @ Bozar, Brussel
Bryce Beverlin II on Vimeo
V/A - Shangaan Electro: New Wave Dance Music from South-Africa (Honest Jons)
Pigeons - Si Faustine (Olde English Spelling Bee)
Alaistair Galbraith - Mass (Siltbreeze)
Lil B - Rain in England (Weird Forest)
Kian Sandalen - All tracks are protest songs (Taped Sounds)
reissue: Dadawah - Peace & Love (Dug Out)

Hans van der Linden

GY!BE ATP fest @ Minehead
Om @ BELGIE, Hasselt
Sun City Girls - Funeral Mariachi (Abduction)
Swans @ AB, Brussel
Circle @ Incubate, Tilburg
Chris Corsano @ Gunther, Antwerpen
Orthodox - Sentencia (Alone Records)
People Of The North - Deep Tissue (Brah Records)
Andy Moor & Christina Sehnaoui @ Magasin 4, Brussel
Andy Moor & Yannis Kyriakides - Rebetika (Unsounds)
Flower Corsano Duo @ Rumor, Utrecht
V/A - Honest Strings: A Tribute to the Life and Work of Jack Rose
Bill Orcutt @ Kraakfest, Aalst
Chris Corsano & Joe McPhee @ BELGIE, Hasselt
Terry Riley @ Philips Music Center, Eindhoven
Vibrocathedral Orchestra - Yoka Baya (vhf)
V/ A - To Scratch Your Heart: Early Recordings from Istanbul (Honest Jons)
Pavement @ AB, Brussel

Sven Schlijper

Iva Noto @ Atak, Enschede
Cindy van Acker & Mika Vainio @ Theater aan het Spui, Den Haag
Sonic Acts Conference and Festival @ Balie + Paradiso, Amsterdam
Cyclo @ Brussels Electronics Music Festival @ Bozar, Brussel
Neurobit - Till It All Fades Away / Percussive Movement In Streaming Pulses 7" (Enfant Terrible)
Randy Gibson - Analog Apparitions (The Tapeworm)
Chris Watson & Z'EV - East African Nocturne (Atavistic)
Jana Winderen - Energy Field (Touch)
Pietro Riparbelli - 4 Churches (Touch)
Machinist - Viens Avec Moi Dans Le Vide (Betontoon)

Pim van der Graaf

Swans @ Bottom Lounge, Chicago
Cave @ Scheld'apen, Antwerpen
Garcia plays Kyuss @ Vooruit, Gent
Magic lantern - Platoon (Not Not Fun)
La Otracina - Reality has got to die (Holy Mountain)
Samsara Blues Experiment - Long Distance Trip (World In Sound)
Rangda - False Flag (Drag City)
Legendary Pink Dots - Seconds late for the Brighton Line (ROIR)
Nurse with Wound + Larsen + Fritz Mueller - Erroneous, A Selection of Errors (Important)
Cave - Pure Moods (Drag City)

Ryo Kuramoto

Robedoor - Burners (Important)
L.A. Vampire & Phychic Reality - Split 12' (Not Not Fun)
Sun Araw - on Patrol (Not Not Fun)
Pocahaunted - Make it real (Not Not Fun)
Sylvester Anfang II - Commune Cassetten (Blackest Rainbow)
MV & EE - Live Road (Blackest Rainbow)
Peeesseye & Talibam ! - st (Smeraldina-Rima)
Hellvete - De Gek (Kraak)
Ulaan Khol - III (Soft Abuse)
Ash pool - For Which He Plies The Lash (Hospital Production)
Akitsa - Au Crépuscule De L'espérance (Hospital Production)
Wold - Working Together for Our Privacy (Profound Lore)
Die Antwoord - \$O\$ (Interscope)
Tyler, the Creator - Bastard (OFWGKTA)
Woods - at Echo Lake (Woodsist)

Wouter Vanhaelemesch

Floris Vanhoof - Time Slime (Ultra Eczema)
Edgar Wappenhalter - On the Beach (Morc)
Steve Gunn - Boerum Palace (Three Lobed)
Omar Souleyman @ Kortrijk Congé
Smegma, Extended Organ, Airway + al de rest @ Lowest Form of Music Festival, Londen
Dolphins into the Future @ Slachthuisstraat, Gent
Bill Orcutt @ Kraakfestival, Aalst
Daniel Higgs @ Gunther, Antwerpen
Bill Kouligas en Joseph Hammer @ Smeraldina-Rima HQ, Gent
Eric Thielemans + INSECT @ deSingel, Antwerpen
The Beautiful Band @ Zaadfest, Eeklo
Keiji Haino en Jozef van Wissem @ Les Ateliers Claus, Brussel

nov/jan × 2010/11
www.netwerk-art.be

NETWERK /
centrum voor
hedendaagse
kunst

WONDERLAND

Oni Ayhun × Stephan Goldrajch × Alice Evermore
boekpresentatie *in the garden between here and now*

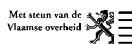
Event vr. 14.01 × 20³⁰ × i.s.m. White Rabbit

JEAN-PHILIPPE CONVERT & GUESTS

+ kinderworkshop

Event/familiezondag zo. 23.01 × 14⁰⁰

Netwerk/centrum voor hedendaagse kunst × Houtkaai z/n, B-9300 Aalst × T +32 (0)53 70 97 73 × F +32 (0)53 70 97 72 × info@netwerk-art.be × info & tickets 053 70 97 70 × tickets event: € 10 / 7 ×
Op concertavonden tentoonstellingen open 14:00 > 22:00

NEW KRAAK RELEASES

IGNATZ - SELECTED SONGS FROM CASSETTES - LP

MANOEUVERS: RENE HELL X JONAS REINHARDT X
JONATHAN FITOUSSI X BEAR BONES, LAY LOW - 7"

UPCOMING:

BRIDGET HAYDEN - FLORIS VAN HOOFF - GERARD HERMAN

WWW.KRAAK.NET

VRIJDAG 28 JANUARI 2011

SMERIGE OPENING

LIVE : **CHILD ABUSE (vs)**
GAY BEAST (vs)

DJ NAUGHTY NATHAN

meer !

meer !!

meer !!!

VERWACHT IN
FEBRUARI - MAART

YOU RASKAL YOU
BO NINGEN
CREEP STREET
MOKT LAWIJT
BLACKHAND RECORDS NIGHT
SUNBURNED
HAND OF THE MAN
A CLEAN KITCHEN IS
A HAPPY KITCHEN
NO AGE

WWW.SCHELDAPEN.BE
D'HERBOUVILLEKAAI 36 / 2020 ANTWERPEN

